

ringe, og at den ikke skifter den Nytte som en Jernbane. Derimod er det klart, at en Jernbane væsentlig vil bidrage til at afhjælpe de Mangler, som Dampskibsforbindelsen har. Disse Egne have ingen Forbindelse mod Syd, og de ere ved Heden afstaarne fra Forbindelsen mod N, de ligge saaledes isolerede, og hverken Dampskibsfart, Logstors Canal eller noget Andet vil hjælpe paa disse isolerede Provindser i den Grad som en Jernbane. Jeg skal tillade mig at bemærke, at der fra Statens Standpunkt opnaaes et stort Resultat ved en saadan, idet vi have den korsørste Jernbane; derfra er det Dampskib til Aarhus, og naar Jernbanen derfra gaaer videre, kan man inden Aften være i den vestlige Deel af Jylland, i Nykjøbing og Holstebro. Der er altsaa en stor Deel af det vestlige Jylland, som vil nyde godt af denne Bane. Betragtet fra Statens Standpunkt og fra et retsferdigt Standpunkt, er det denne Deel af Jylland, som trænger allermeest til Forbindelse. Spørge vi nu, om denne Bane skifter Nytte for selve Jylland, saa beder jeg betænke, at om man ogsaa indskrænker Virkningen af Jernbanen til 3 Mill paa hver Side, saa indvinder den et Opland, der er idetmindste 120 til 130 □ Mill. Det er over $\frac{1}{4}$ af Jylland, der directe bliver paavirket af denne Jernbane; og det er ingenlunde en ufrugtbart og daarlig Deel af Jylland, men det er tildeels den bedste Deel. Jeg skal bede de Herrer at kaste Blikket paa Populationskortet, og de ville da finde, at de Districter, hvorigennem denne Jernbane løber, har en Folkemængde fra over 1,500 til 3,000 Mennesker paa Kvadratmilen, naar man undtager de ufrugtbare Strækninger ved Viborg. Der ligger i dette Terrain 2 af Jyllands største Byer: først Aarhus, som er det naturlige Centrum for Østlysten, og dernæst Randers med et frugtbart Opland. Der ligger dernæst Viborg, som er det naturlige Centrum for hele Jylland; Banestrækningen fra Benøbugten og Skive bringer disse frugtbare Lande i nær Forbindelse med Østlysten. Kaste vi Blikket paa andre Lande, der have Jernbaner, see vi hen til Jernbanerne i Sverrig, i Holsteen, hvor Jernbanen gaaer igennem et ufrugtbart Terrain, i Hannover og i de franske „Landes“,

da vil man finde, at de naturlige Betingelser for denne Bane ere i det Hele taget ligesaa gunstige her som de fleste andre Steder. Jeg troer derfor, at man med Hensyn til Populationsforholdene har sikker Grund til ligesom at erklære denne Bane for ligesaa rentabel som mange andre. Det, der maa blive Hovedspørgsmaalet, det er, om denne Bane kan, saaledes som den nu er, sættes i Forbindelse med den øvrige Deel. Jeg skal kun, forinden jeg gaaer over til dette, ganske kort bemærke, at Communicationen i denne Deel af Jylland erholder en betydelig Forbedring. Det er en stor Sag, at $\frac{1}{4}$ af Jylland kan erholde Befordringer, der ere 3 Gange saa hurtige, 3 Gange saa hyppige og 3 Gange saa billige som ellers. Det er en stor Fordeel, at der kan komme Forbindelse tilveie mellem N og Vestlydterne, som hidtil i mange Aar, jeg kan sige i mere end Aartusinder, have været skilte fra hinanden ved lange og besværlige Veie. Dette er en stor Fordeel, som maa tages i Betragtning. Gaae vi videre og spørge, hvilke store Fordele denne Bane bringer, saa svarer jeg, at den letter Producternes Omsætning, den forhoier Ciensdommenes Værdi i betydelig Grad, og det er altsammen Momenter, som maae tages i Betragtning. Der er et enkelt Punkt, som jeg skal fremhæve. Man talte forleden om de store Indtægter, som vi kunde drage af Limfjordsfiskerierne; de bleve ansatte til 200,000 Rd. aarlig, og der blev sagt, at de vilde kunne forøges til det Dobbelte. Jeg troer gjerne, at det er Tilfældet, men jeg skal tillade mig at spørge, om man ikke mener, at Fiskene, der fanges, vilde have en meget betydeligere Værdi, dersom de samme Dag kunde bringes til Østlysten, eller den næste Dag til Kjøbenhavn. Hvilken stor Indtægtskilbe for Jylland vilde ikke alene denne ene Omstændighed være! Ja, siger man nu, det er meget godt; de Provindser, som denne Bane gaaer igennem, faae Gavn af den; men vi andre Syder faae ingen Gavn deraf. Jeg skal ikke indlade mig paa at drøfte dette Spørgsmaal. Det forekommer mig at staae i en sørgelig Strid med den Enighed og Patriotisme, som i Almindelighed udmærke Syderne, og som gjøre, at jeg som Sjælland stiller Syderne meget høit; men her er der ingen Enighed, den ene